



Arrest

nr. 341 305 van 20 januari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van het gemeentebestuur van de stad Antwerpen van 13 juni 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 oktober 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gezien het tussenarrest van de raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 339 880 van 20 januari 2026 waarbij de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 17 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 juli 2024 meldde verzoekster elektronisch, via het e-loket van de stad Antwerpen, dat zij een aanvraag gezinshereniging wil indienen in functie van haar Italiaans minderjarig kind; ze maakt ook melding van een humanitaire aanvraag.

Op 21 augustus 2024 kreeg verzoekster schriftelijk antwoord van de stad Antwerpen dat zij zich mag aanmelden om de verblijfsaanvraag effectief in te dienen op 4 oktober 2024.

Op 3 december 2024 diende verzoekster de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in op grond van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet (bijlage 19ter).

Op 31 maart 2025 meldde verzoekster opnieuw elektronisch, via het e-loket van de stad Antwerpen, dat zij een aanvraag gezinshereniging wil indienen in functie van haar Italiaans minderjarig kind en in functie van haar Italiaanse partner met wie ze spoedig zou huwen. Verzoekster gaf aan dat ze op 10 april 2025 zou trouwen.

Op 13 juni 2025 weigerde de burgemeester of zijn gemachtigde het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) ingevolge de aanvraag van 3 december 2024 en dit omwille van de vaststelling dat geen bewijs van ziektekostenverzekering, noch van rechterlijke bewaring of toestemming werd voorgelegd. Per e-mail van 19 juni 2025 werd verzoekster van deze beslissing in kennis gesteld.

Op 20 juni 2025 vroeg verzoekster de verlenging aan van haar attest van immatriculatie (oranje kaart).

Op 24 juni 2025 antwoordde de stad Antwerpen per e-mail dat het attest van immatriculatie niet kan verlengd worden gelet op de bijlage 20 van 13 juni 2025.

Op 2 juli 2025 meldde verzoekster opnieuw elektronisch, via het e-loket van de stad Antwerpen, dat zij een aanvraag gezinshereniging wil indienen in functie van haar Italiaans minderjarig kind.

Op 16 juli 2025 kreeg verzoekster schriftelijk antwoord van de stad Antwerpen op de vraag van 31 maart 2025 dat ze zich mocht aanmelden op 28 augustus 2025 aan het loket. Volgens de partijen werd deze afspraak verplaatst naar 3 september 2025.

Op 17 juli 2025 meldde verzoekster wederom elektronisch, via het e-loket van de stad Antwerpen, dat ze een aanvraag gezinshereniging wil indienen in functie van haar Italiaans kind.

Op 3 september 2025 stellen de partijen dat verzoekster zich aanmeldde aan het loket; ze legde uit dat ze nog niet gehuwd is en bijgevolg een aanvraag wilde indienen in functie van haar Italiaans minderjarig kind. Volgens de partijen is aan het loket aan verzoekster gezegd dat haar zoon geen verblijfsrecht heeft in België zodat een verblijfsaanvraag op basis van gezinshereniging met dat kind niet mogelijk is. Er werd volgens de verweernota aan het loket gesteld dat eerst het kind verblijfsrecht moet bekomen, of dat het onderzoek inzake schijnhuwelijk moest afgewacht worden. De partijen bevestigen dat verzoekster een attest van immatriculatie beoogde, maar nu er geen lopende procedure is, verweerder heeft gesteld dat ze geen recht heeft op een attest van immatriculatie.

Op 22 oktober 2025 verzond de stad Antwerpen een e-mail aan verzoekster met de mededeling dat er geen lopende procedure is met verwijzing naar de beslissing van 13 juni 2025 (bijlage 20), ter kennis gebracht op 19 juni 2025.

2. Over de ontvankelijkheid

Verzoekster vecht thans de mondelinge weigering aan van 3 september 2025 om een aanvraag om gezinshereniging in te dienen. In de verweernota werpt verweerder op dat het beroep onontvankelijk is nu er door verweerder op 3 september 2025 geen beslissing zou genomen zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan dit niet volgen, aangezien verweerder wel degelijk bevestigt dat de stad Antwerpen op die datum heeft geweigerd een bijlage 19ter af te geven, zijnde het bewijs dat een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie door verzoekster werd ingediend in functie van het minderjarig kind. Dit betreft een beslissing die verhindert dat rechtsgevolgen ontstaan.

Echter, de Raad stelt wel ambtshalve het belang in vraag dat verzoekster heeft bij huidig beroep. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet verzoekster het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

In casu bevestigt verzoekster ter zitting dat het minderjarig Italiaans kind in functie van wie zij als moeder een afgeleid verblijfsrecht wenst te verkrijgen, zelf geen verblijfsrecht voor meer dan drie maanden heeft in België. Anders dan verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt, volstaat hiervoor het Italiaans paspoort niet.

Waar verzoekster aanvoert dat zij in het verleden wel een attest van immatriculatie kon bekomen op basis van een gelijkaardige aanvraag, blijkt dit inderdaad uit het administratief dossier. Echter, dit doet geen afbreuk aan het feit dat niet wordt betwist dat het kind van verzoekster zelf geen verblijfsrecht heeft en de Raad geen voordeel ziet in een eventuele vernietiging van de beslissing, nu een basisvoorwaarde voor een afgeleid verblijfsrecht is, dat de unieburger - referentiepersoon zelf een verblijfsrecht (van meer dan drie maanden) heeft. Nu verzoekster ook in het verzoekschrift vasthoudt aan een aanvraag gezinshereniging in functie van haar minderjarig Italiaans kind (en niet in functie van haar feitelijke Italiaanse partner met verblijfsrecht), kan verweerder in de nota gevolgd worden dat dit enkel kan indien het minderjarig Italiaans kind een verblijfsrecht (voor meer dan drie maanden) heeft. Ten overvloede wijst de Raad erop dat gelijktijdig een aanvraag tot verblijf voor meer dan drie maanden voor het kind kan worden ingediend en voor verzoekster een aanvraag gezinshereniging in functie van haar minderjarig Italiaans kind. Ook een aanvraag in functie van de feitelijke Italiaanse partner met verblijfsrecht is op grond van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet mogelijk.

Ter zitting gedraagt de raadsman van verzoekster zich naar de wijsheid van de Raad door te stellen "u zal daarover oordelen". Hij bevestigt ook dat het verkrijgen van een afgeleid verblijfsrecht, vereist dat dit gebeurt in functie van een referentiepersoon met verblijfsrecht en dat het kind van verzoekster geen verblijfsrecht voor meer dan drie maanden heeft.

Hiermee heeft verzoekster haar belang niet aangetoond.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. MAES